

ARNHEMSCHE COURANT

WOENSDAG 28 JUNI.

De prijs der Courant... die geregeld vijfmaal... weels wordt uitgegeven, en wel op Zondag, Dinsdag, Woensdag, Donderdag en Zaterdag, is f 5... de drie maanden.

De prijs der Advertentien is, van een tot vijf regels f 1.00, en voor elken regel daarboven 20 centen, behalve 35 centen zegelgeld, voor elke plaatsing.

Nieuwlandsche berichten.

Konstantinopel, 7 juni. De toestand van Reschid-pacha, die aan de gevolgen eener beroerte lijdt, heeft een geruimen tijd verregaande bezorgdheid veroorzaakt. Er werden onderscheidene Europische doctoren over hem geraadpleegd, en eerst sedert weinige dagen heeft er zich eenige beterschap vertoond. Daar hij nu niet in staat is zich op zijn post in Adrianopel te bevinden, zoo is men, naar het gerucht wil, er op bedacht, hem eenen opvolger te geven.

Kopenhagen, 25 juni. De voor eenige dagen uit Zweden teruggekeerde studenten hebben den 10den des aronds den hun opgedragen last vervuld, om aan Oehlensläger den groet der Zweedsche studenten over te brengen. Zij trokken, door velen hunner committonen vergezeld, te zamen tusschen de vier- en vijfhonderd in getal, uit den Frederiksberger-tuin, waar zij bijeengekomen waren, naar den Resanten-tuin, waar de dichter tegenwoordig zijn verblijf houdt, en begroeteden hem met gezang, waarna de kandidaat Ploug, als spreker in eenige woorden ter inleiding, een vivat voor den eersten vertegenwoordiger der Noordsche idee den dichter-koning Adam Oehlensläger, uitriep, hetwelk door een driemaal herhaald hoerage-roep verzeld ging. De dichter dankte in uitnemend schoone woorden en eindigde met een vivat voor de Deensche, Zweedsche en Noordsche jongelingen. Gezang en herhaald hoerage der studenten volgde, waarna deze de woning van den dichter verlieten.

ZWITSERLAND.

Bern, 20 juni. Het onderzoek van vege de regering ingesteld noemens de zaak der valseche bul, heeft de inhechteniseming des uitgevers en drukkers tot gevolg gehad, welke beiden zich in Bern bevinden. Men isden, deser werd ook de gewezen pater van de geestzesteerd. De priester desert Glich, welke door hem laatste als verantwoordiger der bul zou zijn afgegeven, heeft zich door de vlijt aan de gevangenis onttrokken.

PRUISSEN.

Berlijn, 20 juni. Bij gelegenheid van de verkiezing der stad-afgevaardigden alhier, is het geval voorgekomen, dat een 8der burgers opgestaan is en den afgevaardigde gevraagd heeft, of hij voor dan wel tegen de openbaarheid ware. De kies-commissaris trachtte, wel is waar, deze vraag af te leiden en beriep zich op de bekendmaking des afgevaardigden, doch de afgevaardigde liet zich hierdoor niet van zijn vraag afbrengen; en toen de kandidaat een 22de verkiezing afgevaardigde gaf, werd er niet groote meerderheid tegen hem gestemd en een ander gekozen, die vrijwillig de afgevaardiging gaf, dat hij gaarne met alle krachten

voor de invoering der openbaarheid zoude werkzaam zijn. Hieruit ziet men, hoe er slechts eenige geringe inspanning vereischt wordt, om de zaak eenen schredte vorderen te laten gaan, en dat de openbaarheid bij ons toch meer vrienden en voorstanders heeft dan men gewoonlijk meent. Overigens schijnt er weinig hoop te kunnen gekoesterd worden op een goeden uitslag van den strijd om de in te voeren openbaarheid, daar men vrij algemeen hoort, dat er weinig vooruitzigt bestaat op de bevestiging en erkenning derzelve van hooger hand.

Onder de studenten onzer hoogeschool is, dezer dagen, eenige zoogenaamde lees-vereeniging daargesteld, die zich brochuren en tijdschriften van allerlei aard zal aanschaffen; deze inrigting heeft thans behoorlijke statuten van hooger hand verkregen, naar welke dezelve hare gelastigden en bestuurders te kiezen heeft. Zoodra 500 onderteekenaars verzameld zijn, zal deze vereeniging, waarvoor misschien vele jongelingen van ongeoorloofde verbandtussen teruggehouden worden, in hare geheere werking te voorschijn treden.

FRANKRIJK.

Paris, 24 juni. Reeds voor langen tijd bevatte een onzer Parijsche dagbladen het volgende, oppermakenswaardige artikel, hetwelk later door vele anderen is overgenomen.

De bank en de heeren Rothschild.

Waren de leenheeren, als zij in de midden-eeuwen met de wapens in de hand, als hanna versterkte sloten, uitvalken deden, om de vassallen hunner naburen op brandschatting te stellen en te plunderen, daaraan roovers en bandieten? Voorzeker neen, want die leenheeren, ofschoon plunderaars, waren de hoofden van de maatschappij van die tijden, en als zoodanige zagen zij zich gevestigd, geacht en gerespect door hunne vassallen en naburen, enielden zij eenen schitterenden rang aan de hoven der koningen en keizers, terwijl zij voort hun gezag door de kerk zagen bevestigen.

Die plunderingen waren dus van hinnen kahn niets anders dan een regelmatig gebruik, hoedanig er ook menig ander werd gemaakt van de rederboze magt, die destijds de maatschappelijke wet daargesteld. Met den tijd zijn ook de denkbeelden veranderd, de magtsbefening hebben zich verplaatst; in naam der massa's heeft men de regten der gelijkheid en vrijheid gevorderd; men heeft zich verbeeld, die regten te hebben daargesteld; maar bij gebrek aan een behoorlijke organisatie, heeft het maatschappelijk gezag zich op nieuw geconcentreerd, en degeijks tracht het zich nog meerder te concentreren in handen van hen, die bij de algemeene worsteling de sterksten zijn. In die worsteling, het is waar, zijn het niet langer de goede latsteken of bijlagen, noch ook de versterkte sloten, die de overwinning verzekeren. Bij onze meer verlichte beschaving is het rederboze geweld verdwenen, de slinkheid en behendigheid zijn gebleven, en het is door deze alleen dat men zich de rijkdommen, die eenig soeken, die eenige waarborg van magt in deze eeuw, kan verschaffen. Zoo lang een beter maatschappelijk stelsel de bovenhand niet verkregen hebben, zal de ontwikkeling der nijverheid en de gevolge hebben, van den overmatig groeten der kapitalisten te bevestigen en te vermeerderen en hen te doen houden voor de dwingende heersers der maatschappij, nevens en bezijden den overmatig opslag van het oog niet tot de werkzaamheden van een bankiers-Artis schijnen te behoren. Maar de staatkunde van dat land, hetwelk naar de

algemeene heerschappij over alle andere bankiershuizen van Europa en van de wereld staat, heeft de groepen, dat het overal voert ambtstelsel, een, hetwelk is staatsbevoegd om overal de wetten te maken, en overal te overwinnen, die de maatschappij van het land, dat ghet naar het monopolie van het sloop der vassallen tracht, hetwelk reeds in de vassallen der hotel van Parijs en wij al de andere van Frankrijk doen vallen, een operatie, die wij als voorbeeld van Frankrijk beschouwen, maar die vassallen huizen (Rothschild) nog voordelelijker zoude zijn. Om er des, te verkerder toe te geraken, van meester van den handel in de kostbare metalen te zijn, heeft het begonnen met zich meester te maken van de kwikzilver-mijnen van Mexico en van Spanje. Het overwigt van het huis Rothschild is tusschen worden voor de overige bankiers, want dit huis heeft hen meer dan eens doen overschrijven, en het staat van hen, die onder deszelfs deelen vassallen te treffen, heb onder andere, dat men zich eenen regel gemaakt hebbende, dat de alle openbare leeningen te brengen, heeft het door een gekonstelde en aanhoudende dating gestraft het bankiershuis, hetwelk zich veront had de staatsverrige Belgische leening alleen aan te nemen, en op die wijze heeft het zich een groot of kleiner aandeel in alle openbare leeningen verzekerd.

Zoodra het er voerde in niet, weet het zeer goed de andere bankiers te hulp te komen. Enige jaren geleden, in 1833, bevond een aanzienlijk bankiershuis van Parijs zich overstelpt met een aantal vassallen van de bank der Vereenigde Staten, die het onvoorzigtiglijk geaccepteerd had. De bank der Vereenigde Staten, dit weet men, verkeerde in eenen zeer ongunstigen toestand. De heer Rothschild deed een aantal van die twijfelachtige acceptatien in handen. Wat doet hij? Dit is zijn beweging, dat hij aan de bank der Vereenigde Staten het aanbod eener leening van nagenoeg 40 miljoen. Op die wijze heeft hij voor het oogenblik het credit van die bank, redt hetgeen naar leopende Parijsche huizen vindt, dat kon zijnen goede de gevestigde magten, en zal deze met hem vassallen megenheid tot mogendheid moeten handelen, en gelijk in de midden-eeuwen de beide grootste magten, de koningen en de kerk, ofschoon steeds in de leenheeren in strijd, zich evenwel genoodzaakt zagen, deze als hunne deelgenooten in het maatschappelijk gezag, te ontzien. Het is de bestemming der speculatie den nieuwsten nijverheids-stand te verachten en te bevestigen. De speculatie is vooral het wapen van de groote bank, even gelijk de degen, welke het wapen der leenbaronnen uitmaakte. Met den degen wonnen deze zich kastelen en vassallen; met de speculatie winnen de groot-baronnen der finantie zich nauzen en magt. De invloed der bankiers neemt met elke dag toe; langer tijd heeft dezelve zulke en zulke gedaan, en heeft hij, om zich te doen erkennen, noodig gehad af te wachten, dat de vreedzame en nijvere beweging een groote ontwikkeling had bekomen. Aan dien invloed ontbrak een verregaande regerende kracht, die aan de algemeene werkingen der banken vastheid voermt, hij te zetten en die in staat ware, de verregaande krachten te bevestigen en te bevestigen. Uit het midden der bankiers moest zich een overwigtig handelshuis boven al de anderen verheffen, even gelijk zich alom midden onder de leenheeren koninklijke huizen verheven hebben, die er naar gebonden hadden, hunne meenderheid boven al de verdere leenheeren te vestigen.

Het huis *Rothschild* is dit koninklijke huis der financiën.

Op hechte en breede grondslagen gevestigd, heeft het drie hoofdkantoren, te Weenen, te Londen en te Parijs. Aan het hoofd van ieder staat of stond een der gebroeders *Rothschild*; die van Londen is langen tijd het opperhoofd geweest, eene onderscheiding, die hij door buitengewone bekwaamheid verdiende. Na zijn overlijden is het bestier overgegaan op dien te Parijs, die geene minder beproefde financiële bekwaamheid bezit.

Sedert eenige jaren heeft de werkring van het huis *Rothschild* eene buitengewone ontwikkeling bekomen en strekt dezelve zich uit tot ondernemingen, die bij daad hierin, van de aandeelen zijner leening, die later eene daling van 30 procent ondervonden hebben tot eenen zeer voordeelligen prijs af te zetten, door ten slotte aan de Amerikaansche bank als saldo in betaling te geven, geen gereed geld, maar dit zelfde zoo zeer in waarde gedaalde papier, dat hij tot zeer lage prijzen had ingekocht.

Tegenwoordig gebeurt er in bankzaken niets, meer, zonder de medewerking en het goedvinden van den heer *Rothschild*; alle andere bijzondere banken zijn aan hetzelfde ondergeschikt en genoodzaakt, dezelfde meerderheid te erkennen. Dit huis heeft dezelfde financiële opperheerschappij aan al de anderen opgedrongen; het verwerpt derzelver medewerking, van naar het die niet behoeft, maar wanneer dezelfde vermogen ontcoetkend is, roept het deze, die zich aldan haasten toe te schieten.

In het financiële is de baron *Rothschild* koning; de bankiers zijn slechts groot-vazallen, en de nijvere menigte vertegenwoordigt de massa der boeren, die hij naar verkiezing theoretisch kan laten vercrigten.

Maar, wie koning in het financiële zegt, zegt in de tegenwoordige eeuw niet weinig; dit koningschap is een wezenlijk en geenszins een zinnebeeldig iets, zoo als men wellicht zou kunnen denken. Op de overige bankiers geleend, is de heer *Rothschild* tegenwoordig in Frankrijk eene, bij het charter niet opgenomen magt, maar die door de gevestigde magten des tinnen wel deugdelijk moet worden medegegeld; hij is bovendien eene mogendheid in Europa, want het rijk, hetwelk zijne vazallen en hij zich gesticht hebben, ziet zich geenszins door eenige conventionele grenzen omschreven; hij kent geene frontieren en spreidt zich uit over alle staten; een congres van bankiers zou tegenwoordig een congres van koningen doen buigen.

— De „*Emancipation*” van Toulouse van 19 juni behelst het volgende begrip, hetwelk nadere bevestiging verdient: „Volgens brieven uit Perpignan te Toulouse aangekomen, zoude *Zurbano*, door zijne troepen verlaten, opgehangen zijn, en men uit verrijnde wraak hem de ooren afgespeden hebben.”

Binnelandsche bezigten.

Amsterdam, 25 juni. Oas is mededeeling gedaan van de ACTE VAN CONSTITUTIE der Commissie van *Weldadigheid*. Dit stuk luidt letterlijk als volgt:

Op heden, den tienden april des jaars 1843, hebben wij *Willem Frederik Karel*, prins der Nederlanden, nadat ons mededeeling was gedaan van de onderhandelingen, door de regering met den voorzitter der commissie van toezicht der maatschappij van weldadigheid gevoerd, ten einde die maatschappij in stand te houden en eene nieuwe commissie van weldadigheid daar te stellen, besloten hebbende, om, volkloende aan het door de commissie van Toezicht uitgedrukt verlangen, om het voorzitterschap der maatschappij weder op te vatten en wederom een regelmatig bestuur dier maatschappij te zamen te stellen, de door ons, als leden eener nieuwe commissie van weldadigheid benoemde heer, jhr. *F. W. F. T. baron van Folland van Keppel*, graaf *J. van den Bosch*, mr. *J. C. Faber van Riemsdijk*, mr. *J. Fabius*, *J. Kol*, mr. *J. C. van Nes*, ds. *G. Ruitenschild*, *D. Kinker* en *J. Leesberg*, ter vergadering in het lokaal der maatschappij alhier bijeen geroepen, ten einde die heeren, wier benoeming, overeenkomstig art. 21 van het reglement der maatschappij door de commissie van toezicht is goedgekeurd, zich ontrent de op hen uitgebrachte benoemingen zouden kunnen verklaren, de commissie van weldadigheid alzoo, *casu quo*, zou kunnen worden geconstitueerd, en het bestuur der maatschappij door haar aanvaard.

Nadat wij hadden herinnerd, dat ons besluit, om het voorzitterschap der maatschappij weder op te vatten en de samenstelling van een regelmatig bestuur dier

maatschappij te bevorderen, genomen is, in de ge-gronde hoop, dat, overeenkomstig, het ontwerp van overeenkomst, door den voorzitter der commissie van toezicht aan ons ter hand gesteld, met verklaring, dat de regering bereid is, die overeenkomst met de maatschappij, aan te gaan, op billijke voorwaarden een contract met de regering zal kunnen worden gesloten; voorts, in het verzoeken, vooreerst, dat ook in volgende jaren, indien het noodig mogt zijn, door de regering, het tegenwoordig in de buitengewone betalingen, welke, door het niet ontvangen der aan de maatschappij, ingevolge het koninklijk besluit van 17 januarij 1836, no. 84, nog toekomende gelden, door deze niet zouden kunnen geschieden, gelijke sommen zullen worden verstrekt, als over 1843 zijn toegezegd, en, ten andere, onder voorwaarde, dat het, bij het aanvaarden van het bestuur door de daar te stellen commissie van weldadigheid, zou blijken, dat, sedert den 31sten december 1842, geene maatregelen genomen of verzuimd zijn, waardoor de zaken der maatschappij uit haar verband gebragt of achteruit gegaan zijn, zoo dat daaruit ongelegenheden voor het nieuwe bestuur zouden kunnen ontstaan, hebben de benoemde leden, met uitzondering van den heer *J. Leesberg*, ter vergadering tegenwoordig, zich geheel vereenigd met de gevoelens en drangredenen, welke ons hebben doen besluiten, om aan de hier boven bedoelde door de commissie van toezicht, in het belang der maatschappij van weldadigheid, uitgedrukte, begeerte te voldoen, en, aanklevende het door ons, bij de aanneming van het voorzitterschap, uitgedrukte voorbehoud, zich bereid verklaard, om het door ons aan hen opgedragen en door de commissie van toezicht bekrachtigd lidmaatschap der commissie van weldadigheid aan te nemen, hierbij bepaaldelijk uitgaande van de volgende overwegingen, namelijk:

Dat, toen, op den 29sten december 1842, de voorzitter en al de leden der commissie van weldadigheid besloten hunne betrekkingen bij de maatschappij neder te leggen, dezen, blijkens de handelingen van die dagteekening, tot het nemen van dat besluit gedrongen zijn geworden door de overtuiging, dat het contract, door den minister van binnenlandsche zaken, ter eindelijkte regeling der aangelegenheden van de maatschappij, aan de permanente commissie voorgesteld, en waarvan het aannemen, zoodanig als het was liggende, verlangd werd met uitdrukkelijke verklaring, dat de voorgestelde contractuele bepalingen door den minister alleen voor geringe wijzigingen van ondergeschikt belang, buiten invloed op de hoofvoorwaarden, vatbaar beschouwd werden, was onaannemelijk en onuitvoerbaar;

Dat, intusschen, na de aftreding van den voorzitter en van de leden der commissie van weldadigheid, de regering in onderhandeling is getreden met den voorzitter der commissie van toezicht der maatschappij, en deze onderhandelingen vooral na de aanneming der wet van den 10den februarij 11. (*Staatsblad* no 5), zijn voortgezet met het doel, om de maatschappij in stand te houden;

Dat, bij die onderhandelingen door de regering, afwijkende van hare vroegere hierboven vermelde verklaring, in verschillende zeer belangrijke wijzigingen van het voorgestelde contract is toegestemd, indien daardoor de maatschappij in stand gehouden en een behoorlijk bestuur van dezelve weder daargesteld kon worden;

Dat deze onderhandelingen, eindelijk, ten gevolge gehad hebben, dat een nader ontwerp van overeenkomst gemaakt is, welke de regering bereid zou zijn voor het vervolg met de maatschappij aan te gaan, bij welk ontwerp de voornaamste bezwaren, die het vroeger aan het bestuur der maatschappij aangeboden contract opleverde, en welke de commissie van weldadigheid verplicht hebben hare betrekking neder te leggen, uit den weg zijn geruimd;

Dat, toch, bij dit nader ontwerp door de regering, ook voor het vervolg, zijn aangenomen de steeds bestaan hebbende grondslagen, betrekkelijk de vergoeding voor de tot den arbeid geheel of gedeeltelijk ongeschikte bestedelingen, terwijl, met betrekking tot de bestellingen van het departement van koloniën, daarbij eene verhooging van de vroeger opgegeven hoeveelheid en bepaalde en geruststellende toezeggingen voor het vervolg voorkomen;

Dat, voorts, de voorloopige opnemings van bestedelingen hoven het bepaalde getal van 9200, tegen 35.00 per hoofd, welke vroeger onbepaald verlangd werd, en daarom door de commissie van weldadigheid onmogelijk werd geoordeeld, thans tot een zoo gering ge-

tal beperkt is, dat daaruit geene belangrijke bezwaren voor de maatschappij kunnen voortvloeijen;

Dat almede van het bestuur der maatschappij bij dat nadere ontwerp niets wordt gevorderd, noch ook medewerking wordt gevegd tot iets, waardoor de regten der crediteuren in het algemeen of der hypothecaire schuldeischers in het bijzonder, zouden worden bedreigd of vercrigt, terwijl het van de kasse der laatste gemelden geheel en al zal afhangen of zij tot de voorstellen, welke de gecommiteerde der regering huroeden zal, zullen willen toetreden;

Dat al verder de sommen, welke de maatschappij te eeniger tijd aan de schatkist zou moeten teruggeven, zoo in hoofdsom als in renten, teruggebragt zijn tot hetgeen werkelijk als eene schuld der maatschappij beschouwd moet worden;

Dat het nieuwe ontwerp thans eene eigenaardige redactie heeft verkregen, en de bepalingen, welke vroeger geacht werden met de waardigheid der commissie van weldadigheid onverenigbaar te zijn, weggelaten of veranderd zijn door anderen, welke de bezwaar niet opleveren, terwijl ook alles, wat betrekking heeft tot de meest volledige kennis en inzage der regering van en in alles, wat het bestuur der maatschappij betreft, en hetgeen vroeger reeds bij de commissie van weldadigheid geene bedenking vond, thans nog doelmater is geregeld;

Dat bij dat ontwerp, behalve de bepaalde verbindingen tot voortdurende jaarlijksche betaling der bestedingspenningen, ter somme van 222,000,00 en van 100,000,00 s jaars bovendien, voorloopig de toezegging is gedaan van de verstrekking der gelden, welke daar en boven uit de bij bovengemelde wet van 10 februarij 11. aangewezen som beschikbaar zullen blijven;

Dat het wel wenschelijk ware geweest, dat de uitbetaling van een grooter gedeelte van den uit het besluit van 17 januarij 1836 voornoemd voortgesproken stand of eene bepaalde toezegging van de evengemelde buitengewone verstrekking, ook voor volgende jaren had kunnen worden verkregen, doch dat het eerst niet zonder andere wettelijke bepalingen zoude kunnen worden verworven, terwijl, ten aanzien van de laatste, geruststellende verzekeringen door de regering gegeven zijn, en het voorbehoud van den voorzitter bij de weder aanvaarding zijner betrekking, genoegzaam gelegenheid aanbiedt, om daarop nader terug te komen;

Dat de bestendiging van de betaling der bestedingspenningen en de evengemelde toezeggingen der regering kunnen geacht worden, voor de maatschappij zoowel als voor hare crediteuren en obligatiehouders, een belangrijk voordeel en een genoegzaam tegenwigt aan te bieden voor den afstand der uit het meergemelde besluit van 17 januarij 1836 voortvloeyende vorderingen;

Dat derhalve het meergemelde ontwerp, immer behoudens de bezwaren, welke de toekomst mogt opleveren, niet is onaannemelijk of onuitvoerlijk voor het bestuur der maatschappij, noch ook strijdig met de belangen harer schuldeischers, zoodat de belangrijke bezwaren, welke het vroeger door de regering verlangde contract, waarin zij toen verklaarde, van de hoofvoorwaarden betrof, geene wijzigingen kunnen toelaten, als vervallen kunnen beschouwd worden, en dus ook de redenen, waardoor de voorgemelde commissie van weldadigheid verhinderd werd hare betrekking met eer en met vrucht te blijven waarnemen, thans niet meer bestaan, en, eindelijk,

Dat hety in dien stand van zaken, zoewel in het belang der maatschappij en de instandhouding hetzelve, als in dat van hare schuldeischers en obligatiehouders, alzins wenschelijk is, dat een nieuwe commissie van weldadigheid zich vorme en de bedoelde overeenkomst in stand brenge.

En hebbende voorzaten benoemde en tegenwoordig zijnde leden op de hierboven vermelde grondslagen overwegingen het lidmaatschap der commissie van weldadigheid aannemend, wijders nog verklaard, dat dit slechts voorloopig deden; en zulks ten einde het vast bestuur weder aan den gang gebragt, het bovengemelde contract met de regering aangegaan en de uitvoering daarvan geregeld, zou kunnen worden, zonder dat zij wilden gebonden zijn aan den bij reglement der maatschappij bepaalde diensttijd twaalf jaren, terwijl zij verzoeken uitdrukkelijk moeten betuigen, dat, indien zij de moeilijke van het bestuur der maatschappij, zoewel in het belang dier maatschappij zelve, als in dat harer schuldeischers en obligatiehouders, op zich, namen, verzoeken te mogen rekenen, zoewel op de medewerking der commissie van toezicht, der subcom-

missiën en der leden van de maatschappij, als op de...
 wilkendheid en inschikkelijkheid der bedoelde schulde-
 lischers en obligatiehouders, gelijk het dan ook be-
 paaldelijk in die verwachting was, dat zij hare be-
 trekking aanvaardden, daar, zonder verwezenlijking
 die verwachting, de opgenomen taak niet uitvoerlijk
 kon wezen.

Daarop hebben wij de commissie van weldadigheid
 verklaard te zijn geconstitueerd, ten blyke waarvan
 deze te 's Gravenhage, ten dage, jare en plaatse als
 boven, opgemaakt en, zoowel door ons als door al
 de ter vergadering tegenwoordig zijnde benoemde leden
 geteekend is. En is wijders besloten het afwezige lid
 hiervan kennis te geven en tot het inzenden zijner
 adhesie aan deze acte uit te nodigen, terwijl door
 den voorzitter, in eene volgende bijeenkomst, de voor-
 dragt ter aanvulling van de commissie, tot het bij
 het reglement bepaalde getal van twaalf leden, zal
 aan worden.

Frederik, Prins der Nederlanden, van Pal-
 mati van Keppel, J. van den Bosch, Faber
 Bismarck, J. Pabius, J. Kol, J. G. van
 G. Buisenschield en...
 Bismarck, J. Pabius, J. Kol, J. G. van
 G. Buisenschield en...
 Bismarck, J. Pabius, J. Kol, J. G. van
 G. Buisenschield en...

stond tot... omstreeks...
 linge schouwspel gehad van de van Utrecht komende
 diligente met een der wielen in brand te zien voorbij
 rijden, en, hetzij omdat de voerman het groep der
 onloopende jongens mistrouwde, hetzij omdat hij be-
 greep, te kort bij zijne stalling op den Dam te zijn,
 om ter blussching op te houden, aldus zijnen weg te
 niet vervolgen. Het geval is waarschijnlijk veroorzaakt
 gepast, het te het worden van eenen nieuwen as.

's Gravenhage, 25 juni. Het gerucht loopt, dat
 de reorganisatie van het leger dezer dagen zoude zijn
 vastgesteld; men zegt, dat een regiment infanterie,
 een gedeelte van een regiment kavallerie en eenige
 batterijen rijdende artillerie zouden zijn gesuppri-
 meerd. Voorts dat het derde of hank bataljon van
 elk regiment zoude worden ontbonden en ingedeeld
 bij de overige veld bataljons van hetzelfde, welke
 daardoor op 6 compagnien zouden gebragt worden;
 hierdoor zouden de kosten van 10 bataljons-staven
 worden bezuinigd.

Verder is er nog sprake van hantsupprimeren van
 een regiment jagers en van het
 welke door
 hunne ver gevorderde jaren geene billyke aanspraak
 meer op avancement kunnen maken.

Naar men verneemt, zijn er een zestal officieren van
 verschillende korpsen van het wapen der infanterie
 gedetacheerd geworden bij het bataljon mineurs en
 sappers, te Arnhem garnizoen houdende, om aldaar
 gedurende dit zomer-saizoen de praktische oefeningen
 van laatstgemeld korps bij te wonen en zich daarin
 mede bekend te maken, waarna zij bij hunne res-
 pective korpsen zullen terugkeeren. Men ontwaant
 dat Z. Exc. de minister van oorlog geene
 laat voorbijgaan om de officieren van alle
 te stellen, zoodanige kundigheden op
 in hunne volgende militaire loopbaan
 van...
 Arnhem, 28 juni. Wij nemen uit het Journal
 du Limbourg over de volgende variatiën, gemaakt
 het nieuwe thema van den directeur-generaal van

De chefs der korpsen hebben orde ontvangen tot
 afschaffen der muziek bij hunne regimenten, naar
 de diensttijd der muzikanten eindigt. Droog
 tranen af, o, volk van Nederland! houd op te
 en te lamenteren! Het land is gered; het
 heeft eene finale gemaakt aan de maestros's,
 over de rampen des lands. Geene zorgen voortaan

meer. De maatregel, dien de directeur-generaal van
 oorlog genomen heeft, door de muziek-korpsen af te
 schaffen, zal de sleutel zijn van een voorspoed, die
 steeds crescendo gaan zal, en waaraan niets ter wereld
 eene pause zal kunnen stellen.

Gelukkig volk, gelukkige natie, hij, welke al het
 kwaad, dat u ondermijnde, ontstond uit overmaat
 van harmonie, en wier geluk men kan herstellen
 door het weglaten van min of meer volle akkoorden.

De gevoelvolle zangwijze, die de directeur ons bij
 deze gelegenheid voordreunt, is, wel is waar, geschikt
 om menigeen een adagio lamentabile te doen huilen,
 maar, zou het niet de zwartste ondankbaarheid zijn,
 dien maatregel niet con amore toe te juichen, die
 het welzijn van Nederland wel eene octaaf doet rijzen!
 Want het is eene belangrijke waarheid, maar, tot
 dusverre, nog nimmer op muziek gebracht, dat, hoe
 lager de bas-toon van het financiële klokke-spelis, zoo
 talrijker de muzikanten zijn. Hieruit volgt onver-
 mijdelijk, (en dit is even logisch als een artikel uit
 het Nieuwsblad, quand même overgenomen door het
 Journal de la Haye) dat het beste middel om de
 vrenge akkoorden over het algemeene welzijn te doen
 rijzen — is, het getal der muzikanten te doen afnemen.
 Het eenige, wat men aan dien maatregel zou kunnen
 verwijten, is, dat de directie geen handgreep op het
 staats-klavier zou hebben kunnen doen, die meer
 geschikt ware tot daargestelling van een volmaakt en-
 semble en volslagen harmonie tusschen de militaire
 en civiele landskinderen, dan door juist dit akkoord
 op de piano van het staats-concert aan te slaan.

Want, wie weet niet, dat de lopp van de toonen
 der klarinetten dikwijls de meest rechtstreekste ladder
 is, langs welke die beide klassen der maatschappij,
 hand aan hand, tot eene ongehoorde hoogte van pros-
 periteit kunnen opklimmen. Welke ramp voor die
 klassen om dien ladder af te breken!

Maar, behalve dat, slaat de directeur-generaal een
 toon aan, die alle harten moet doen stelen, en aller
 ooren moet streelen. Hij wil, dat het Nederlandsch
 leger alleen het voorrecht genieten zal, om over
 de waarde van den klank te oordeelen.

Wij hooren van rondsom klagten tegen het plan
 des ministers van oorlog aanheffen; en naauwelijks
 houden zij aan de eene zijde op, of een droevig da
 capo valt aan de andere met nieuwe treurtoonen in.

Wij zullen dus voor eeuwig beroofd worden van
 datgene, wat de openbare plaatsen, wandelingen en
 bijeenkomsten verlevendigde. Wij worden er van be-
 roofd, juist, nu wij er al het zoete van begonnen te
 proeven. Heden werden onze ooren nog gestreeld
 door het liefelijk bom-bom van den Turkschen trom,
 en morgen zal alles in de diepste stilte bedolven zijn.
 Ach! waarom kan men geen point-d'orgue zetten bij
 het gestrijk, en geblaas van de virtuosen op het groote
 staats-instrument en kunne akkoorden doen voortdu-
 ren ad libitum!

Maar het gebogen, dat zij ons doen smaken, zal
 niet langer duren dan een zestiende in eene allegro;
 het zal eindigen zonder reprise.

Gruyt goeden moed, teergeroelge zielen! de maat
 van uw genoegen zal niet zoo eensklaps uitgespeeld
 zijn; 't zal langzamerhand decrescendo gaan. Onze
 minister van oorlog is merkwaardig wegens de voor-
 zigtige en wijze methode, waarop hij verlangt, dat
 de natie zich aan zijne nieuwe compositiën zal ver-
 gasten. Hij wil ons niet tot op den lagen sol doen
 afdalen. Hij wil de harmonie der verschillende va-
 riatien in de ontwerpen niet allen voor zijne rekening
 nemen. Ook wil hij de natie geene malaise op het
 lijf jagen door zijne piepende pizzicato's. Hij is niet
 pedant ventuoso genoeg, om zich te verbeelden, dat
 zijn fantasies door het volk allen even liefelijk ge-
 vonden en geapplaudisseerd zouden worden.

Ziehier dan de wijze, waarop de minister voorne-
 mens is het akkoord te slaan tusschen de poren van
 het volk en zijne geniale fantasies. De geheele
 muziek zal niet ineens worden afgeschaft. De mu-
 zikanten zullen heengaan als zij hunne partij
 gespeeld hebben, dat is, als hun engagement uit is.
 Niets is bewonderenswaardiger dan die charade of
 tempo.

Het zal op de volgende wijze worden uitgevoerd.
 Daar de kapiteins niet sors geëngageerd is gewor-
 den, zal hij beginnen met den maatstaf neer te leg-
 gen. Als hij weg is, zal de rest afgaan zoo goed en
 zoo kwaad als het kan; dat is des ministers zaak niet.
 Daarna krijgen de klarinetten, de klop-hoornisten,
 de hoboisten hun afscheid. Daar de turksche trom,
 de pijper en de triangel het leger in dienst getreden

zijn, zullen zij ook de laatste wezen, die onze trom-
 melvliezen in beweging zullen houden. En als dan
 ook hun diensttijd om is, zullen zij gezamenlijk naar
 den Haag gaan, den geheelen weg over een marsch
 spelende; zij zullen niet ophouden dan voor de deur
 van den minister, en daar zullen zij hem eene seve-
 nade blazen en strijken en slaan waarop zijne beoefene
 Compositie hem uit der mate aanspraak en recht geeft.

Nadere berigten omtrent de zaak van J. C. van
 Stenis deelen het volgende mede: De houding van
 den beschuldigde was kalm en geene verandering in
 zijne gelaatstreken op te merken, toen het beslissend
 oogenblik daar was en was geene vrispraak meer te
 denken viel. Hij heeft zich in eene cassine voorstel.

Toen de beschuldigde de laatste maal naar de ge-
 regtszaal werd gevoerd, was hij, als naar gewoonte,
 gezeten in eene koets, bewaakt door een deurwaar-
 der en twee geregtsdienars; ditmaal echter was het
 rijtuig omringd door eene wacht zware dragonders te
 paard, met nitgetogen zwaarden, die den ongeluk-
 kigen, diep ternedergebogen man, in vollen draf heen
 en teruggebragt hebben.

Het gerucht loopt, dat man den verdorven, door
 eenige ridders, het eermetaal, dat hij droeg, heeft
 laten ontnemen. Deze gebeurtenis moet eenen diepen
 indrak op den ongelukkigen man gemaakt hebben.

Ingezonden stukken.

De bezuinigingen bij het departement van oorlog.

Er wordt sedert eenigen tijd weder veel van nieuwe
 bezuinigingen bij het departement van oorlog gespro-
 ken, en men verzekert zelfs, dat te dien aanzien
 drie verschillende plannen op het tapijt zijn.

Daar de beraadslagingen over de bagrooting van dat
 departement voor de jaren 1844—1846, bij de Twee-
 de Kamer, op handen zijn, zoo meenen wij, dat het
 niet ondienstig zijn zal, de hier volgende vergelijking
 van het aantal der officieren in de jaren 1830 en 1843
 in dienst, onder de oogen van de leden der Staten-
 Generaal te brengen; daar dezelve wellicht Hun Edel
 Mogenden tot leidraad kan verstreken, om de be-
 zuinigingen te beoordeelen, welke reeds onder het
 betuur van den luitenant-generaal xist, sedert den
 1sten november 1840, zijn daargesteld, alsmede wat
 men van zijne nieuwe voorstellen zal kunnen ver-
 wachten.

Totaal	INFANTERIE					ARTILLERIE					KAVALLERIE					
	2de Luitenanten	1ste Luitenanten	Kapiteins	Majors	Luit-kolonels	Kolonels	Luit-kolonels	Kolonels	Luit-kolonels	Kolonels	2de Luitenanten	1ste Luitenanten	Kapiteins	Majors	Luit-kolonels	Kolonels
1830	364	512	388	78	19	25	19	25	19	25	101	137	79	24	13	6
1843	293	458	213	35	21	6	21	6	21	6	107	129	77	20	7	8
minder 418	965										360					
minder 12																
minder 49																

Uit deze vergelijking blijkt, dat het aantal officieren van het wapen der infanterie in 1843, nog
 geen derde minder is dan in 1830.

Dit wapen bestond (het algemeen depot der land-
 magt n°. 33 hieronder niet begrepen) in 1830, uit 77
 bataljons en bestaat thans uit 44 bataljons, zoodat
 hetzelfde met 33 bataljons, en bovendien, nog met 18
 school-compagnien is verminderd geworden, weshalve
 de in 1830 bestaande 226 compagnien, tot 176 ver-
 minderd zijn. Het getal der officieren, waaronder

in minste tot 2 gedeelten van het in 1830 bestaande getal hebben moeten zijn teruggebragt.

Het wapen der artillerie bestond in 1830 uit 54, en bestaat thans uit 49 kompanijen. — Hetzelve heeft voorzeker, na de afscheiding van de grootste helft van het rijk met de grootste en aanzienlijkste vestingen, eene zeer geringe vermindering ondergaan, en er zijn reeds, hoewel natuurlijkerwijze vergeefs — van onderscheidene zijden — bedenkingen tegen de sterkte van dit wapen, en vooral tegen het bestaan der zeven kostbare batterijen rijdende artillerie gemaakt; — doch, in alle geval, zou, bij de tegenwoordige sterkte, het getal der officieren in plaats van met 120, met 80 à 90 officieren hebben moeten worden verminderd.

In den rang der kapiteins ontwaart men slechts twee minder, en in den rang der kolonels zelfs twee meer dan in 1830.

Het wapen der kavallerie is van 8 regimenten tot 6 regimenten teruggebragt; hetzelve zou derhalve met een vierde gedeelte der officieren moeten verminderd zijn; — de vermindering bedraagt echter slechts 49 officieren, en, hoewel sedert de reorganisatie de regimenten thans uit 4 escadron-kompagnijen bestaan, heeft men bij dezelve 4 hoofd-officieren en 8 ritmeesters behouden.

Reeds meermaals heeft men, maar te vergeefs, de vraag geopperd, waartoe toch bij onze kavallerie twee ritmeesters bij een escadron moeten dienen, terwijl de escadrons in Pruisen en Oostenrijk immers ook maar door eenen ritmeester gekommandeerd worden, en de kavallerie deze mogendheden toch wettelijk niet onder de slachte ruitery gerangschikt wordt.

Toen in het jaar 1819, onder het bestuur van den generaal G. van der Grinten, het wapen der infanterie met 17 bataljons werd verminderd, werden de overkomplete hoofd-officieren en kapiteins op 2/3 van het activiteits-tractement gesteld, tot tijd en wijle weder vacaturen voor hen bij de korpsen zouden ontstaan. Door dezen maatregel heeft, het is waar, toenmaals de bevordering, gedurende eenige jaren bij het leger, stil gestaan, maar hierdoor werd het doel der bezuinigingen bereikt, en te gelijker tijd recht en billijkheid in acht genomen.

De luitenant-generaal L. van der Grinten, heeft, om aan zijn bestuur door groote bevorderingen, miste bij te zetten, niet alleen aan het overkomplete getal hoofd-officieren en kapiteins, maar ook nog aan een groot aantal anderen, onder het voorgeren, dat de zelve tot zijn uitgedacht nieuw defensie-stelsel niet meer geschikt waren, pensioenen doen verleen en en hierdoor s'rijks schatkist aanzienlijk bezwaard. Dat, sedert den 1sten november 1840, eene menigte nog bruikbare en in haren beste jaren zijnde officieren door Zijne Exc. op pensioen zijn gebragt, is eene zaak, welke wij hopen, dat door de, in het verleden jaar benoemde commissie, tot hervorming der pensioenen, nog nader aan het licht zal gebragt worden.

Den naam- en ranglijst van het koninklijke leger der Nederlanden (in het jaar 1843 uitgegeven te Gouwen bij de drukkers en boekhandelaars J. Noorwijn-raadplegende, ontwaart men dan ook:

Dat nimmer in tijd van vrede, sedert 1815 tot 1830, zulke belangrijke bevorderingen in de hoogere rangen bij het leger, als thans in een tijdstip van twee en een half jaar, hebben plaats gehad.

- Bij het wapen der infanterie ziet men:
  - Dat de 6 kolonels allen sedert 1840 zijn benoemd en aangesteld.
  - De 21 luitenant-kolonels almede allen sedert 1840.
  - Van de 35 majoors 19, dus de grootste helft.
  - De 39 kapiteins der 3de klasse allen sedert 1841.
- Bij het wapen der artillerie:
  - Van de 8 kolonels 6 sedert 1840.
  - De 7 luitenant-kolonels allen sedert 1841.
  - Van de 20 majoors 16 sedert 1840.
  - Van de 23 kapiteins der 3de klasse 17 sedert 1841.
- Bij het wapen der kavallerie:
  - Van de 6 kolonels 5 sedert 1840.
  - De 7 luitenant-kolonels allen sedert 1840.
  - Van de 13 majoors 9 sedert 1840.
  - Van de 27 ritmeesters der 2de klasse 14 sedert 1841.

Men gelieve hierbij te aanmerking te nemen, dat van de, sedert 1840, bevorderde officieren reeds weder onderscheidene op pensioen gebragt zijn; ja, zelfs eenigen, welke, volgens het zoo gekke stel-

sel van Zijne Excellentie, bij bijzondere keuze waren bevorderd, kort daarna in hunnen ntuwen rang als onbruikbaar zijn beschouwd geworden! — Op deze wijze heeft de luitenant-generaal L. van der Grinten bezuinigd?

Niettegenstaande de zoo ruime bevorderingen, welke in de hoogere rangen hebben plaats gehad, meenen wij echter te kunnen verzekeren, dat er meer dan eene malaise bij het leger bestaat, en dat nimmer bij hetzelfde de naam van eenen directeur-generaal van oorlog met meer tegensin is uitgesproken geworden, dan die van den tegenwoordigen, omdat dezelve, bij zijn stelsel van pensioneren en bevorderen bij keuze, aan eenige weinigen onverdiende gunsten verleend, daarentegen, een groot aantal brave en goede officieren onrecht aangedaan heeft; en dat vooral in den militairen stand (eene opmerking, welke Zijne Exc. in zijne ondervindingrijke loopbaan niet schijnt gemaakt te hebben) het aangedane onrecht bij al diegenen, welker hart op de regte plaats zit, sympathien verwekt, — zoodat dan ook zelfs de door Zijne Exc. begunstigen, bij de algemeene afkeuring, hunne stemmen tegen die afkeuring niet alleen niet durven verheffen, maar zelfs meestal daarmede instemmen.

Wij zullen in een volgend artikel eenige nadere voorbeelden opgeven, doch om niet te verre uit te weiden, thans met de beide besluiten, dat het den Staten-Generaal moge behagen, de begroting van oorlog, zoo als die voor 1844 en 1845 is onworpen en voorgedragen, af te keuren, op dat de heer L. van der Grinten, overeenkomstig zijne in de Tweede Kamer op den 9den oktober 1841 afgelegde belofte, het bestuur van het departement van oorlog moge neerleggen, om hetzelfde in andere handen te doen overgaan.

Zeer zeker zal het aan eenen anderen directeur-generaal oorlog zeer moeilijk vallen, de nadeelen te herstellen, welke de heer L. van der Grinten, zoowel aan de dienst des konings, als aan s'rijks schatkist toegebragt heeft; doch wij bezitten nog generaals bij het leger, welke deze moeilijke taak op zich zullen kunnen nemen, en het is in allen geval beter ten halve gekeerd, dan geheel gedwaald.

Arnhem, den 18den Junij 1843.

Advertentien.
Heden overleed, in den ouderdom van ruim 84 jaren, de Wel-Edel Achtbare Heer **W. G. DE RIESTAP**, lid van den Stedelijken Raad.
Waarneers, den 24sten Junij 1843.
Eenige kennisgeving.

Aanbesteding.
KERKVOEGDEN DER HERVORMDE GEMEENTE TE RHEEDEN zijn voornemens, om, ten overstaan van den Notaris **VON ROSENTHAL**, te Kerp, op Donderdag den 6den Junij 1843, des middags om 12 uur, bij **H. J. KRASSENBERG**, in de Zwaan, te Rheeden, in het openbaar aan te besteden, als:
Het geheel VERNIEUWEN van het LEIJEN-DAK der Hervormde Kerk te Rheeden.
Het Bestek zal ter lezing liggen van af den 26sten Junij 1843, bij **H. J. KRASSENBERG**, in de Zwaan; terwijl op den dag vóór de aanbesteding nadere aanwijzing in het Kerkgebouw zal geschieden.

Ten overstaan van den Notaris **GODEFROIJ**, te Arnhem, als daartoe door de Regtbank benoemd, zal, op den 13den Junij 1843, des avonds om 6 uur, bij **MORISSEN**, aan de Steenstraat te Arnhem, publiek bij inzet in perceelen en in massa worden geveild:

- 1o. Een hecht en sterk **HEERENHUIS** en **BEVE**, staande en gelegen te **Zwelen**, in de Mentingssteeg, bevattende acht **KAMERS**, **KEUKEN**, **VELDER**, **ZOLDER**, **DIENSTBOEDEN** en **PROVISIE-KAMERTJES**, **OPENPLAATS**, **BLOEMTUINTJE** en verdere **GEMAKKEN**.
- 2o. Een daarnaast aangebouwd, door Mevrouw de Wed. **AJLINK** bewoond **BOVEN-HUIS**, bevattende drie **KAMERS**, **KEUKEN**, **ZOLDER** en verdere **GEMAKKEN**, benevens
- Eene groote **WERKPLAATS**, met **ROUZZOLDER** en twee **OPENPLAATSEN**, uitkomende in de Koningstraat; te zamen vermeld in Sectie 0. No. 507.
- 3o. **Twee VROUWEN ZITPLAATSEN**, in de Grote Kerk.

Tot de bezigtiging van het tweede perceel kan men zich dagelijks versoegen bij Mevrouw **AJLINK**, en entree tot het eerste perceel benevens de verkoopsvoorwaarden bij genoemden Notaris, 6 dagen vóór den inzet en vervolgens.

+++ Door den Notaris **GODEFROIJ**, zal op den 29sten Junij 1843 en volgende dagen, in het Winkelhuis in de Rijstraat, C No. 9, publiek worden verkoopt:

Eene partij Manufacturen, bestaande in **ZIJDEN-STOFFEN**, **LINTEN**, **BORDOOR-WOL**, en al hetgeen tot eene Garen- en Band-Winkel behoort; alles daags te voren van 10 tot 4 ure te zien.

+++ Alle degenen welke iets te vorderen hebben van of verschuldigd zijn aan de nalatenschap van Wijlen den Hoog Eerwaarden Heer **J. GERRITSEN**, a leven Oud-Aardspriester van Gelderland en R. K. Pastoor van **Duiven**, aldaar, op den 24sten Mei 1843 overleden, gelieven daarvan voor of op den 15den Juli e. k., opgaaf of betaling te doen aan den Executeur-Testamentair, den Wel Eerw. Heer **G. MULDER**, R. K. Pastoor te Oud-Zevenaar, of ten kantore van den Notaris **KOLFSCHOTEN**, te Arnhem.

+++ In dato 10 December 1842, en den 14den Junij laatsleden ontvangen, werd de Ondergeteekende bij algemeene-procuratie gemagtigd, de door den Wel-Edel Gestrongen Heer **J. H. J. SCHREIJNER**, Gepensioneerde Kapitein, Ridder der Militaire Willems-Orde, 4de Klasse, thans Tabaks-Fabrikant te **Barrek**, bij **Dollingerogoro**, op het Eiland **Java**, vroeger verleende procuratie op den Heer **J. E. DE VOOGT**, te doen intrekken en in deszeifs plaats Zijn Edel Gestronges belangen hier te lande waar te nemen.
Wageningen, den 26sten Junij 1843.
D. **ROGGELENBANG**.

+++ Eene fatsoenlijke **JURVROUW**, thans Weduwe, oud 57 jaren en van den Katholijken Godsdienst, zag zich gaarne geplaatst als **HULSHOUDSTER**, bij een studee Heer of Dame (Religie onverschillig). Adres met franco-brieven onder Letter A, bij den Uitgever dezer.

STOOMVAART-MAATSCHAPPIJ
voor DEN
NEEDER-EN-MIDDEN-REIJN
GENEESLIJKE REIZEN
D. **U. S. S. E. L. D. O. R. P.**

Dienst voor de maand Junij 1843.
Van **Arnhem** naar **Rotterdam**, elken Zondag Dingsdag, Donderdag en Vrijdag, des voormiddags 9 1/2 ure.
Van **Rotterdam** naar **Arnhem**, elken Maandag Woensdag, Vrijdag en Zaterdag, des morgens ten 6 1/2 ure.
Van **Arnhem** naar **Mentz**, elken Maandag, Woensdag, Vrijdag en Zaterdag, des namiddags omstreeks 4 ure.
Nadere Informatien bij de Agenten; te **Arnhem**, bij **C. W. DALON**.

SNELVAART VOOR GOEDEREN
TUSSEN DE STEDEN
ROTTERDAM, AMSTERDAM en BASEL
MET STOOMSCHEPEN.
De Ondergeteekenden nemen de vrijheid aan de Handel bekend te maken, dat zij eene **SNELBIENST** voor **GOEDEREN** tusschen **ROTTERDAM** resp. **AMSTERDAM** en **BASEL** hebben opgericht, waardoor de Goederen van hier en Amsterdam binnen den tijd van 14 à 16 dagen naar **Strasbourg**, **Mühlhausen** en **Basel** vervoerd worden; op worden Goederen voor **Coblentz** en hooger op gelege Plaatsen aangenomen.
De Vraeten zijn op het billijkst gesteld, terwijl geene expeditie-kosten op tusschen gelegen Plaatsen in rekening worden gebragt.
Tot bekoming van verdere Informatien gelieven men zich te adresseren bij **F. H. VAN BERCK WEL**, **HAGEN**, te Arnhem.
Rotterdam, Junij 1843.

REINDORP, HAYNE & TWISS

Verkoop van Prijsen.
NIMBEGG, 26 Junij 1843.
Door den **Tarwe** algemeen op hooge prijzen werd geaden, bepaalden de verkoopen zich alleen aan hoog benoemde en tot de stedelijke constructie; voor **Hooglandsche**, den duur zeer schuursch is werd f 9,50 à 10,25, voor **Groene** en **Indische** f 7,50 à f 8,70 besteld. — **Roode** hoester door de landboden bijna niets aangevoerd, was slap f 7,90, 7,60 à f 7,50; voor **Pruisische** is f 6,80 besteld. — **Witte** kwaliteit **Indische** werd door de graankopers vergeefs tot f 7,50 geveld. — **Gerst**, niet te markt. **Boekweit** ging goed, af f 6,50 à f 7,20. — **Haver** lag f 2,60 à f 3,50. — Er waren eenige partijjes nieuw **zaad** ter markt, waarvan de kwaliteit niet te roemen, wel droog doch over het geheel fin van stuk en rood van kleur, om het nieuwtje is hetzelfde van f 3,25 a opgerijnd.

Waterhoogte te Arnhem
Den 27 Junij 3 ERO Pain 5 Duim; gew. 5 Duim.
Te Arnhem, bij **C. A. THIEME**, Boekverkooper.